Gesetz-Sammlung für die Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW dla Państw Królestwa Pruskiego.

№ 12.

(Nro. 1361.) Allerhöchste Kabinetsorder vom 14ten Mai 1832., betreffend die Anwendung des Gesetzes vom 11ten Juli 1822., über die Heranziehung der Staatsdiener zu den Gemeinelasten, auf städtische, landschaftliche und andere, nach der Bezeichnung des Landrechts §. 69. Tit. X. Pars II., als mittelbare Staatsdiener zu betrachtende Beamte.

Da in der revidirten Städte-Ordnung §. 39. bestimmt ist, daß die städtischen Beamten, in Ansehung ihrer Beiträge zu den Gemeinelasten, wie die Staatsdiener behandelt werden sollen; so setze Ich, nach dem Antrage des Staatsministerii vom 27sten v. M., hierdurch fest: daß das Gesetz, über die Heranziehung der Staatsdiener zu den Gemeinelasten, vom 11ten Juli 1822., in allen Städten, in welchen die Kommunal-Abgaben in der Form einer allgemeinen Einkommensteuer erhoben werden, auch auf städtische, landschaftliche und andere, nach der Bezeichnung des Landrechts §. 69. Tit. X. P. II. als mittelbare Staatsdiener zu betrachtende Beamte in Anwendung gebracht und hiernach die Bestimmung im §. 8. des gedachten

(Nro. 1361.) Najwyższe rozporządzenie gabinetowe z dnia 14. Maja 1832., tyczące się zastósowania ustawy z dnia 11. Lipca 1822., względem pociągania urzędników krajowych do ponoszenia ciężarów gminnych, do urzędników miejskich, ziemskich i innych, według oznaczenia Prawa krajowego §. 69. Tyt. X. Cz. II. za pośrednich urzędników krajowych uważanych.

Gdy w przejrzanéj ordynacyi (regulaminie) miast postanowiono jest, iż urzędników miejskich, pod względem przykładania się ich do ciężarów gminnych należy uważać w równi z urzędnikami krajowymi; stanowię więc, podług wniosku Ministeryi Stanu z d. 27. z. m.: iż ustawa, względem pociągania urzędników krajowych do ciężarów gminnych, z dnia 11. Lipca 1822., we wszystkich miastach, w których daniny gminne wybierane są w formie powszechnego podatku dochodowego, ma być także do urzędników miejskich, ziemskich i innych, według oznaczenia Prawa Krajow. §. 69. Tyt. X. Cz. II. za pośrednich urzędników kra-

Gesetzes, in so weit sie die vorbezeichneten Beamten betrifft, abgeändert seyn soll. Das Staatsministerium hat diese Vorschrift gesetzlich zu publiziren.

Berlin, den 14. Mai 1832.

Friedrich Wilhelm.

An das Staatsministerium.

jowych uważanych zastósowaną a postanowienie w §. 8. rzeczonéj ustawy, o ile się nadmienionych urzędników dotyczy, zmienioném. Ministeryum Stanu obwieści przepis ten w prawnym sposobie.

Berlin, dnia 14. Maja 1832.

FRYDERYK WILHELM.

Do Ministeryum Stanu.

(Nro. 1362.) Vertrag zwischen Preußen und Anhalt-Bernburg, den Beitritt des Letztern zu dem, zwischen Preußen, Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, wegen gegenseitiger Aufhebung des Elbzolles unterm 17ten Juli 1828. geschlossenen Vertrage, betreffend. Vom 17ten Mai 1831.

Seine Majestät der König von Preußen und Seine ältestregierende Herzogliche Durchlaucht zu Anhalt, in der Absicht, den am 17ten Juli 1828 zwischen Preußen, Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, wegen gegenseitiger Aufhebung des Elbzolles abgeschlossenen Vertrag, zu welchem der Beitritt im Artikel 8. desselben Seiner Herzoglichen Durchlaucht vorbehalten worden, auch auf die Anhalt-Bernburgischen Lande auszudehnen, haben Bevollmächtigte ernannt, nämlich:

Seine Majestät der König von Preußen:

Allerhöchst-Ihren Geheimen Legationsrath, Albrecht Friedrich Eichhorn, Ritter des Königlich-Preußischen rothen Adler-Or-

(Nro. 1362.) Umowa między Prussami i Anhalt-Bernburg, tycząca się przystąpienia ostatniego do umowy między Prussami, Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau, względem wzajemnego zniesienia cła na Elbie, pod dniem 17. Lipca 1828. zawartéj. Z dnia 17. Maja 1831.

N. Król Pruski i JO. Xiążę Anhalt starszéj linii, chcąc zawartą pod dniem 17. Lipca 1828. między Prussami, Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau względem zobopólnego zniesienia cła na Elbie umowę, do któréj przystąpienie zostało w §. 8. JX. Mci zastrzożone, rozciągnąć także do krain Anhalt-Bernburskich, mianowali pełnomocnikami, jako to:

N. Król Pruski:

Swojego Tajnego Radzcę Legacyjnego, Albrechta Fryderyka Eichhorn, Kawalera Król. Pruskiego orderu orła

dens 3ter Klasse, Inhaber des eisernen Kreuzes 2ter Klasse am weißen Bande ꝛc. ꝛc.

und

Seine ältestregierende Herzogliche Durchlaucht zu Anhalt:

Höchst-Ihren Geheimen Legations-Rath, Friedrich Wilhelm Ludwig Freiherrn von Salmuth,

welche, nachdem die Hindernisse, die bis jetzt jenem Beitritte entgegenstanden, durch den heute, wegen Regulirung der Schifffahrts-Abgaben auf der Saale, zwischen Preußen und Anhalt-Bernburg abgeschlossenen Vertrag, beseitigt worden, nachstehende Uebereinkunft, mit Vorbehalt der Genehmigung, verabredet haben:

Art. 1. Seine ältestregierende Herzogliche Durchlaucht zu Anhalt treten dem, am 17ten Juli 1828 zwischen Preußen, Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, wegen gegenseitiger Aufhebung des Elbzolles abgeschlossenen Vertrage bei.

In Folge dieses Beitritts kommen vom 1. Juli d. J. ab folgende Bestimmungen in Anwendung.

Art. 2. Von allen Gegenständen, welche auf der Elbe

a) im Anhalt-Bernburgischen Gebiete eingeladen worden sind, um in das Preußische, Anhalt-Köthensche oder Anhalt-Dessauische Gebiet eingeführt zu werden, oder

b) aus dem Auslande nach dem Anhalt-Bernburgischen Gebiete eingehen, mit der Bestimmung, dort zu bleiben, oder

c) in dem Anhalt-Bernburgischen Gebiete eingeladen worden sind, um durch das Preußische, Anhalt-Köthensche oder Anhalt-Dessauische Gebiet ins Ausland verschifft zu werden,

czerwonego 3ciéj klassy, ozdobionego żelaznym krzyżem 2giéj klassy na białéj wstążce i t. d.

JO. Xiążę Anhalt starszéj linii:

Swojego Tajnego Radzcę Legacyjnego, Fryderyka Wilhelma Ludwika Barona Salmuth,

którzy, po usunięciu przeszkód, jakie dotąd stały temu przystąpieniu na zawadzie, przez zawartą dziś umowę między Prussami i Anhalt-Bernburg względem ustanowienia opłat od żeglugi na Saali, umówili następujący układ, z zastrzeżeniem zatwierdzenia:

Art. 1. JO. Xiążę Anhalt przystępuje do umowy, na dniu 17. Lipca 1828. między Prussami, Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau, względem zobopólnego zniesienia cła na Elbie zawartéy.

W skutku tego przystąpienia będą od dnia 1. Lipca r. b. ważnemi następujące postanowienia.

Art. 2. Od wszelkich przedmiotów, które na Elbie

a) w kraju Anhalt-Bernburg zostały naładowane, celem wprowadzenia ich w kraj Pruski, Anhalt-Köthen lub Anhalt-Dessau, lub

b) z zagranicy w kraj Anhalt-Bernburg wchodzą, z przeznaczeniem pozostania tamże, lub

c) w kraju Anhalt-Bernburg zostały naładowane, celem przewiezienia ich przez kraj Pruski, Anhalt-Köthen lub Anhalt-Dessau za granicę,

soll weder an den Preußischen Elbzollstellen, noch an denen Ihrer Herzoglichen Durchlauchten der Herzöge zu Anhalt-Bernburg, Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, der traktatenmäßige Elbzoll erhoben werden.

Art. 3. Eben so soll auch von allen Gegenständen, welche auf der Elbe

a) in dem Preußischen, Anhalt-Köthenschen und Anhalt-Dessauischen Gebiete eingeladen worden sind, um in das Anhalt-Bernburgische Gebiet eingeführt zu werden, oder

b) aus dem Auslande mit der Bestimmung nach dem Preußischen, Anhalt-Köthenschen und Anhalt-Dessauischen Gebiete eingehen, oder

c) im Preußischen, Anhalt-Köthenschen und Anhalt-Dessauischen Gebiete eingeladen worden sind und durch das Anhalt-Bernburgische in das Preußische, Anhalt-Köthensche und Anhalt-Dessauische Gebiet oder in das Ausland verschifft werden,

der traktatenmäßige Elbzoll an den Zollstellen der gedachten Staaten nicht erhoben werden.

Ausgenommen sind jedoch Waaren, welche aus dem Packhofe in Roßlau nach dem Auslande ausgeführt werden sollen. Wie von diesen der Elbzoll, und zwar in dem vollen Satze, der Preußen für die ganze Strecke von Wittenberge bis Mühlberg traktatenmäßig gebührt, Preußischer Seits erhoben wird, so ist derselbe ferner auch traktatenmäßig an Anhalt-Bernburg zu entrichten.

Art. 4. Die Abgabe von den Fahrzeugen oder die Rekognitionsgebühr wird nur dann erhoben werden, wenn die Schiffe nicht innerhalb des Preußischen und Anhaltischen Gebiets verbleiben, sondern die Bestimmung haben, ihre Fahrt in das Ausland fortzusetzen.

Art. 5. An die Stelle des Elbzolles und der Rekognitionsgebühr, wo beide nach vorstehenden Be-

oznaczone traktatem cło elbskie nie ma być na Pruskich komorach celnych Elby, ani na komorach Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessauskich pobieraném.

Art. 3. Podobnież od wszelkich przedmiotów, które na Elbie

a) w kraju Pruskim, Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau naładowane zostały, dla wprowadzenia ich w kraj Anhalt-Bernburg, lub

b) z zagranicy, z przeznaczeniem do Pruss, Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau wchodzą, albo

c) zostały ładowane w Prussach, Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau, a przeznaczone są na przewóz przez Anhalt-Bernburg do Pruss, Anhalt-Köthen i Anhalt Dessau, lub za granicę,

nie ma być pobieraném oznaczone traktatem cło elbskie na komorach celnych rzeczonych krajów.

Wyłączają się atoli towary, przeznaczone na wywoz z pakhofu w Rosslau za granicę. Jak od tych cło elbskie i to w zupełności, które Prussom za całą przestrzeń od Wittenberga do Mühlberga według traktatu przynależy, pobieraném jest z strony Pruss, tak również nadal według traktatu i Anhalt-Bernburgowi ma być opłacaném.

Art. 4. Opłata od statków, lub należytość rekognicyjna, tylko wtenczas pobieraną będzie, gdy statki nie pozostają w granicach kraju Pruskiego lub Anhaltskiego, lecz przeznaczone są do dalszéj żeglugi za granicę.

Art. 5. W miejsce cła elbskiego i należytości rekognicyjnéj, gdzie oboje według po-

stimmungen wegfallen, dürfen keine andere Belastungen treten. Doch versteht es sich von selbst, daß der Erhebung der tarifmäßigen Ein- und Ausgangs-Abgaben, welche Preußen, in Folge der besonderen Verträge mit Ihren Herzoglichen Durchlauchten von Anhalt-Bernburg, Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau zusteht, durch die gegenwärtige Uebereinkunft kein Eintrag geschehen soll.

Art. 6. Wie mit Rücksicht auf die gegenseitige Aufhebung des Elbzolles, unter denselben Umständen, unter welchen dieser Zoll nicht entrichtet wird, im Verhältniß Preußens zu Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, auch auf der Saale Preußischer Seits statt aller bisherigen Abgaben nur die Schleusengefälle, welche zur Instandsetzung und Unterhaltung der Schleusen nach dem Tarife vom 31sten Dezember 1826. bestimmt sind, Anhalt-Köthenscher Seits aber das bisherige Seilgeld bei Nienburg, nur in einem vorläufig auf 4 gGr. von dem Schiffe, für welches die Senkung des Seils geschieht, festgesetzten Betrage, erhoben wird, so machen Sich Seine ältestregierende Herzogliche Durchlaucht zu Anhalt gegen Preußen anheischig, vom 1sten Juli d. J. ab, so lange der gegenwärtige Beitrittsvertrag in Kraft bleibt, im Verhältniß zu Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, bei gleicher Herabsetzung des Seilgeldes bei Nienburg auf 4 gGr., auch nur das Schleusengeld bei Bernburg und das Seilgeld bei Groß-Wirschleben in dem Betrage erheben zu lassen, wie beide zwischen Preußen und Anhalt-Bernburg in dem heute wegen Regulirung der Schifffahrts-Abgaben auf der Saale unterzeichneten Vertrage, normirt worden sind.

Art. 7. Die etwa erforderlichen Maaßregeln zur Verhütung von Unterschleifen sollen zwischen dem Königlich-Preußischen Generaldirektor der Steuern, der Herzoglich-Anhalt-Bernburgischen, imgleichen der Herzoglich-Anhalt-Köthenschen und Anhalt-Dessauischen obersten Behörde, besonders verabredet werden.

Art. 8. In Absicht der Dauer, der stillschweigenden Verlängerung und der Wiederaufhebung die-

przedzających przepisów odpada, niemają być żadne inne daniny pobierane. Rozumi się atoli samo z siebie, iż pobieraniu ustanowionych taryfą opłat wchodowych i wychodowych, które służy Prussom, w skutku oddzielnych umow z JJ. OO. Xiążętami Anhalt-Bernburg, Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau, umowa niniejsza wcale nie jest na przeszkodzie.

Art. 6. Jak stósownie do obustronnego zniesienia cła elbskiego, o ile zachodzą okoliczności, wśród których niepobiera się toż cło, w stósunku Pruss do Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau, opłaca się także na Saali z strony Pruss zamiast wszelkich dotychczasowych danin tylko śluzowe, na naprawę i utrzymanie śluz, taryfą z dnia 31. Grudnia 1826. oznaczone, z strony zaś Anhalt-Köthen dotychczasowe linowe pod Nienburg, tylko w ilości tymczasowo na 4 dgr. od statków, dla których się lina spuszcza, ustanowionéj, tak zobowięzuje się JO. Xiążę Anhalt starszéj linii względem Pruss, iż od dnia 1. Lipca r. b., dopóki umowa niniejsza pozostanie w mocy, w stósunku do Anhalt-Köthen i Anhalt Dessau, przy podobném zniżeniu linowego pod Nienburg na 4 dgr., także tylko śluzowe pod Bernburg i linowe pod Gross-Wirschleben pobierać każe w téj ilości, jak obydwie daniny między Prussami i Anhalt-Bernburg zostały zakreślone w podpisanéj dziś umowie tyczącéj się uregulowania opłat od żeglugi na Saali.

Art. 7. Srodki celem zapobieżenia podmycaniom, jeźli są potrzebne, umówione będą oddzielnie między Król. Pruskim Generalnym Dyrektorem podatków i właściwą Xiążęco-Anhalt-Bernburgską, jako też Xiążęco Anhalt-Koeteńską i Anhalt-Dessauską najwyższą władzą.

Art. 8. We względzie trwania domyślnego przedłużenia i uchylenia téj umowy, obo-

ser Uebereinkunft, gelten die nämlichen Bestimmungen, welche in Beziehung auf die Erneuerung des Vertrages wegen Anschließung der Herzoglich-Anhalt-Bernburgischen Lande an das Preußische indirekte Steuersystem in Anwendung kommen.

Art. 9. Da der ganze Inhalt der gegenwärtigen Uebereinkunft, auf das Verhältniß von Anhalt-Bernburg zu Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, wie sich von selbst versteht, nur dann Anwendung findet, wenn die beiden letzteren Staats-Regierungen sich denselben durch geeignete Erklärungen aneignen, so behält Preußen sich vor, Ihre Herzoglichen Durchlauchten von Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau hiezu besonders einzuladen.

Gegenwärtige Uebereinkunft soll unverzüglich zur Ratifikation vorgelegt und die Auswechselung der desfallsigen Urkunden spätestens binnen vier Wochen bewirkt werden.

Zu Urkund dessen ist die Uebereinkunft von den beiderseitigen Bevollmächtigten, unter Beidrückung ihrer Siegel, unterzeichnet worden.

Berlin, den 17. Mai 1831.

Albrecht Friedrich Eichhorn.

(L. S.)

Friedrich Wilhelm Ludwig
Frh. v. Salmuth.

(L. S.)

Vorstehender, Königlich-Preußischer Seits am 19ten Mai 1831. und Herzoglich-Anhalt-Bernburgischer Seits unterm 20sten Mai 1831. ratifizirter Staatsvertrag, wird hiedurch mit dem Bemerken

wiązują postanowienia, jakie są przepisane we względzie odnowienia umowy tyczącéj się przystąpienia Xiąstwa Anhalt-Bernburg do Pruskiego urządzenia podatków niestałych.

Art. 9. Gdy cała osnowa niniejszéj umowy znajduje zastósowanie do Anhalt-Bernburg względnie Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau, jak samo z siebie rozumi się, wtenczas tylko, skoro dwa ostatnie Rządy przystąpią do niéj przez wyraźne oświadczenia, zaczém Rząd Pruski bierze na siebie, wezwać o to JJ. OO. Xiążąt Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau.

Niniejsza umowa ma być niezwłocznie zatwierdzoną a zatwierdzenia najdaléj za cztery tygodnie mają być wymienione.

W dowód umowę tę obustronni pełnomocnicy podpisali i pieczęciami swemi opatrzyli.

Berlin, dnia 17. Maja 1831.

Albrecht Fryd. Eichhorn.

(L. S.)

Fryderyk Wilhelm Ludwik
Baron Salmuth.

(L. S.)

Powyższa umowa, z strony Król. Pruskiéj dnia 19. Maja 1831. a z strony X. Anhalt-Bernburg pod dniem 20. Maja 1831. zatwierdzona, podaje się niniejszém do wiadomości publi-

zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß, dem im Artikel 9. enthaltenen Vorbehalte gemäß, Ihre Hochfürstlichen Durchlauchten, die Herzöge von Anhalt-Köthen und Anhalt-Dessau, mittelst Höchsteigenhändig resp. unterm 16ten und 15ten März 1832. vollzogener Urkunden, den Beitritt Seiner Hochfürstlichen Durchlaucht des Herzogs von Anhalt-Bernburg zu dem unterm 17ten Juli 1828. abgeschlossenen Staats-Vertrage, mit dem Versprechen akzeptirt haben, die Uebereinkunft vom 17ten Mai 1831., in Absicht aller Verbindlichkeiten, welche Höchst-Denenselben danach obliegen, genau in Ausführung bringen zu lassen.

Berlin, den 31. Mai 1832.

Ministerium der auswärtigen Angelegenheiten.

Eichhorn.

cznéj z oświadczeniem, iż, stósownie do zastrzeżenia w art. 9., JJ. OO. Xiążęta Anhalt-Köthen i Anhalt-Dessau, przez własnoręcznie podpisane deklaracye resp. z dnia 16. i 15. Marca 1832., przyjęli przystąpienie JO. Xięcia Anhalt-Bernburg do umowy zawartéj pod dn. 17. Lipca 1828., z przyrzeczeniem, iż umowa z dnia 17. Maja 1831. ma być we względzie wszelkich obowiązków, którym według niéj podlegają, ściśle wykonywaną.

Berlin, dnia 31. Maja 1832.

Ministerstwo spraw zagranicznych.

Eichhorn.

